בס"ד

יום **א'**, **יט'** ב**מנחם אב** תש"ס (**20** באוגוסט)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע טוב!

בעניין **מאורעות הדמים של שנת תרפ"ט**, שאותו הזכרנו ביום ה', ראוי לציין את תגובת הרב קוק למתרחש באותם הימים -
מספר הצדיק ר' אריה לוין: "אלה אזכרה בחרדת הקודש – ויישאר דבר זה חקוק בלבבי. בעת שנלוויתי עם רבינו (הרב קוק) ב**י"ט מנחם אב** תרפ"ט (**היום** – לפני 71 שנה), לבית החולים 'הדסה', להיוודע ע"י הטלפון משלום אחינו בחברון. ויהי כי נודע לו הריגת קדושי-חסידי-עליון, ויפול אחורנית ארצה ויתעלף. אחר-כך, כאשר שבה רוחו, בכה בכי מר וקרע את בגדיו על בית ישראל ועל עם ה', כי נפלו בחרב, התפלש בעפר ואמר: 'ברוך דיין אמת'. ומשך איזה זמן אחרי זה היה לחמו לחם דמעה, ומשקהו דמעות שליש ולא שם כר לראשו.
מר הארי לוק, ששימש אותה שעה מזכיר ראשי של ממשלת המנדאט הבריטית, (ויש אומרים שהיה ממוצא יהודי) עודד את הפורעים הערבים במעשי ההרג והביזה. לאחר שנודע הדבר לרב קוק, טלפן הרב אליו ותבע ממנו לנקוט באמצעים חריפים ונמרצים כנגד הפורעים הערבים. מאוחר יותר, בשעת קבלת פנים רשמית, שנערכה בימים ההם ע"י ראשי השלטון בארץ לנכבדי היישוב היהודי, הושיט מר לוק את ידו לרב, אולם הוא סירב ללחוץ את ידו באמרו בקול תקיף: "איני לוחץ יד המגואלת בדם יהודים!" ענה לו לוק, "אתם היהודים, הגנו על עצמכם, אך אל תתקיפו אחרים." השיב לו הרב: "אתם, שעוברים על 'לא תרצח' – אל תטיפו לנו מוסר! הבא להורגך, השכם להורגו."
עמדה גאה זו עשתה רושם כביר בכל העולם היהודי, אך גם עוררה רעש גדול בחוגי היישוב. בעוד שרבים שיבחו את התגובה הנזעמת והגאה של הרב, נמצאו גם מטיחי ביקורת כלפי הרב הנערץ, בעיקר מחשש שמא מר לוק עלול להתנקם ביישוב היהודי. הרב הבהיר את עמדתו כך שבשעה שמכניסים תינוק לטקס ברית מילה, אומרים, "**ברוך הבא**". ואילו אח"כ אין אומרים "ברוך היוצא" וכדו'. בתשובה למדוע זה כך, ענה הרב קוק: "לצערינו, מתפעלים היהודים מכל ערל ונוכרי, ומשתדלים לחלוק לו כבוד. משום כך, אנו קמים לכבוד התינוק שעדיין לא נימול. אולם, אחרי שהוא נימול ונכנס לכלל ישראל, שוב אין חולקים לו כבוד מיוחד..." ["מלאכים כבני אדם" – שמחה רז]

<u>מדור "ארץ זבת חלב ודבש"</u> (המשך)**:**
נשאלה השאלה, "אפשר לעם שלם שתהא מידת הדין מתוחה כנגדו תמיד, וכך יהיה תמיד ולא יחטא, ולא תהא מידת הדין פוגעת בו?"
אכן, לא תמיד השכילו בכל דרכיהם לעמוד בכל חובותיהם, אך הקב"ה לא חפץ בישראל עמו שיהיו כמלאכי השרת ויחיו כמו בגן עדן תמיד, שהרי חפץ הוא בעמו שיהיה לאור לכל הגויים שילמדו ממעשיהם; ואם יהיו ישראל מובדלים מכלל האנשים ולא יהיו דומים להם כלום בסדרי חייהם – לא ילמדו שאר אנשים לעשות כמעשיהם. יאמרו: 'הללו, מלאכים הם – מי ידמה להם?'
כשבחר ה' בעמו, בחר להם גם נחלה שיהיו חיים בה חיי אדמות, חורשים בשעת חרישה וזורעים בשעת זריעה, ונהנים מן הברכה אשר נתן ה' בארץ, ויהיו עושים כל מעשיהם וחיים את כל חייהם ככל המצוה אשר ניתנה לבני אדם לטוב להם ולטוב לכל העולם, ויהיו כל עמי תבל רואים אותם כמה נאים חייהם שחיים על-פי התורה והמצוה, ויהיו מתאווים גם הם לעשות כמוהם. {ההמשך יבוא} [ספר התודעה]

יום נעים!